

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 69.

WŁE SRZODE DZIA 29. SIERPNIA 1798.

Z Rasztaft d. 8. Sierpnia.

Dnia wczorayszego postanowiła deputacya Rzeszy na 7 punktow w ostatniej nocy ministrow Francuzkich umieszczonych, swoią odpowiedź. Po niektórych poprzednich uwagach, mówi deputacya w tej odpowiedzi, iż chce na wspomniane 7 punktow odpowiedzieć wspólnie okazującym nowe dowody szczerzej iey chęci przyspieszenia, choć drogo okupionego pokoju. Względem: 1.) Proponowano w prawdzie, aby związki handlowe i żeglugi na Renie, dla tym większego zgłębienia tego ważnego z wszystkich względow przedmiotu odłożyć do handlowego traktatu; dla odsunięcia jatei i tej trudności, zezwala deputacya na umieszczenie takowych układow w samym traktacie pokoju. Co do opłat celnych na Renie, zezwala deputacya na żądanie Francuzkich pełnomocników, iezeli Francuzka Rzeczpospolita z swej strony znieśnie także na lewym brzegu celne opłaty, prawa składowe i cehy szyprow. Gdy zaś przez

zniesienie tych opłat zmniejszy się dochody, i gdy proponowany w notach sposób zniesienia onych wielu trudnościom podpada, wymawia sobie deputacya, żeby to zniesienie dopiero po dwóch latach nastąpiło, a przez ten czas porozumiano się, tak względem cel, iako też względem żeglugi na Renie wspólnie i z Rzeczpospolitą Batawską, gdyż ta żegluga rozciągać się ma aż do uścia Renu. Względem 2) Deputacya Rzeszy porozumiała się, aby główne koryto Renu czyli tak nazwany Thal, iak od dawnego czasu z obudwoch stron za szrodek był uważany, który wypływając z Kliwii pod nazwiskiem Wal rzeki do Hollandyi wpada, na przyszłość granicę między Rzeszą i Francją stanowiło. Co do wysp na Renie, przystaie deputacya, aby leżące na prawej stronie Thal do Rzeszy, a na lewej do Francyi należały. Deputacya nie przeciwi się Niemniej, aby w dawniejszych granicach Renu należące do Francyi wyspy przy niej zostawały, tylko sobie wzajemność

dla posiadłości Rzeszy i Xząt Niemieckich na lewey stronie Thal ostrzega. Deputacya przystaie równie na propozycyą Francuzkich pełnomocników, aby przysła odmiana Thal, żadney na przyszłość w posiadaniu wysp nie czyniła odmiany, ow szem aby te od terażniejszego rozdziału chociażby się na potym na inną stronę Thal przeniosły, zostały pod Niemieckim lub Francuzkim panowaniem. Prywatna własność tych wysp i dochody z nich zostaną, co się samo z siebie rozumie, przy terażniejszych posiadaczach lub następcach ich, bez względu na terażniejsze rozgraniczenie. Względem 3.) Deputacya Rzeszy dla wyczerpania tego wszystkiego, co się tylko z iey trudnemi obowiązkaniami i żywym upragnieniem zgadza, aby dać iak nayprędzey Rzeszy dobroczynnych owocow pokoju zakosztować, postanowiła mimo uczynionych już wielu offeriar, acz z boleścią na żądanie Francuzkich pełnomocnych ministrów zezwolić na zdemolowanie fortecy Ehrenbreitstein, z warunkiem jednak, aby rząd Francuzki pozwolił na zdemolowanie wszystkich fortyfikacyi na prawem brzegu Renu i z tey strony Thal, iako to: Kel, Marsowego szanau i Peters Aue, tych Rzeszy zupełnie odstąpił i zrzekł się nie tylko tych, ale wszelkich fortyfikacyi i pretensyi na tey stronie Thal. Gdy deputacya Rzeszy nakłoniła się wyrzec nadal obronnego tego dla Niemiec miejsca, rozumie się byż słuszenie upoważnioną do żądania, aby nie tylko opasanie Ehrenbreitstein z Francuzkier strony ustało, ale nadto przecięty dowoz żywności i innych rzeczy dla mieszkańców tey fortecy, stosownie do innych układow, iak nayprędzey przywrócony

został. Względem 4.) Deputacya zostaje przy swoim zdaniu co do handlowych mostow, iak się już w swych notach dnia 18 maja i 9 lipca wytłomaczyła, że stawianie takowych mostow na granicznej rzece między dwiema narodami, powinno byż nie tylko w względzie handlowym ale też politycznym i wojskowym uważane, dla których to powodow stawianie takowych mostow już w poprzednich traktatach pokoju zabronione było. Do tego przydać potrzeba, że most pod Huningen ledwie o pół godziny od Bazyleyskiego na Renie mostu byłby oddalony, że komunikacya przez ten most równieby na ziemię Szwajcarską, iak Rzeszy łatwą byż mogła, gdyż część wyspy Schiffer iako też leżący za nią ląd do kantonu Bazylei należy. Co do mostu między obiema Breysach, gdy podług propozycyi takowe mosty za wspólnym tylko porozumieniem obydwóch brzegow mieszkańcami stawiane byż mają, a dom Austriacki będąc właścicielem tego kraju, nie widzi ani potrzeby, ani konieczności takowego mostu; zaczym spodziewa się deputacya, iż rząd Francuzki, nie będzie daley o takowe nalegał mosty. Względem 5.) Rozróżnienia między posiadłościami zakonu kawalerow Niemieckich, od dobr do tegoż zakonu na lewym brzegu należących, musi iako niesprawiedliwe uważać, i spodziewa się pewnie z strony Francuzkiego rządu, iż nie tylko z nich sekwestr zdjąć kaze, ale lez procz tego słuszenie im poniesione szkody nadgrodzi. Względem 6.) Wnocie d. 18 maja rozebrano już pełnomocnym ministrom Francuzkim, nie tylko różne gatunki długow na lewym brzegu Renu, ale procz tego przywiedziono naymocniejsze

powody, że długi lewego brzegu nie mogą być na przedmioty prawego brzegu przeniesione; lecz zdaje się, iż ważne uwagi w ministrach Francuzkich nie sprawiły pożądanego przekonania, gdyż w ośmiu dniach swego nocie d. 1. thermidor (19. lipca) tak iak dawaliśmy o całkowite przeniesienie wszystkich długów nalegających, nie czyniąc najmniejszej między nimi różnicy, ani z jakiej pochodzą przyczyny, na co były użyte. Kilkiedy były zaciągane, ani na koniec zględem ich wierzycielom lub hipotek. Z strony naszej musimy się przeto nie tylko do noty naszej d. 18. maja jeszcze raz w tej mierze odwołać, ale procz tego dodać, że przeniesienie takowych długów jest nie tylko w politycznym względzie nadzwyczajnie ciężkie i prawie nie do wykonania, ale też względem wierzycieli z prawem natury i cywilnym niezgodne. Wierzyciel ma jedynie prawo upominania się swemu dłużnikowi; w Niemczech zaś rzadko który regent jest dłużnikiem, a le częścię nieważą wierzyciele na poleśnionych prowincjach zabezpieczone swoje długi i tych się trzymają; przeciw woli interesującej strony nie można tego długu na inne kraje przenosić, lub przymuszać wierzyciela do poszukiwania gdzie indziej swego długu, albo też w potioritas z innemi go wierzycielami mięsząc. Prawny ten przywilej wierzyciela należy do jego prywatnej własności, ktorey pełnomocni ministrowie Francuzcy przyrzekli nie naruszać; długi te są prywatną własnością, ktorey rząd Francuzki zapewne nie będzie chciał nadwzględować. Względem 7.) Deputacya Rzeszy oświadczyła się już w notach swoich d. 3. marca i d. 18. maja w ogólności co do ustąpień, które z natury teraźniejszego poło-

żenia koniecznie wypływały, warując sobie jednak wzajemność dla Rzeszy, na co ministrowie Francuzcy dotąd nie odpowiedzieli. Gdy dotąd w ogólności tylko o ustąpieniach dla rzeczypospolitych z Francją sprzymierzonych nadmienione było, nie wymieniając wcale o co rzecz idzie, lub co ma być ustąpione, wypada zatem oczekiwać wprzód dokładnego wyszczególnienia w tym względzie, nim będzie można stosowną dać odpowiedź; ostrzegając sobie jednak zawczasu, iż wspomniane rzeczypospolite także z swych miejsc zrzeką się wszystkich praw i pretensy i jeżeliby iakie do Rzeszy miały, i przyrzeką iż będący w ich krajach majątek, intraty, prawa i własności wszystkich i każdego z osobna stanów, zakonu Niemieckich kawalerów i cokolwiek do Rzeszy należącego, zachowają i w używaniu tego wszystkiego zostawiają, co z strony Rzeszy na wzajem zachowane będzie. Do 7. punktu dodali jeszcze pełnomocni Francuzcy ministrowie na koniec, iż w niniejszym traktacie pokoju z rzecze się Rzesza należącego do Austrii i Fricktal. Żądanie to musiało tym bardziej zadziwić deputacyą, gdy ona te tylko kraje na lewym brzegu Renu pod pewnemi jednak warunkami przyrzekła ustąpić Francji, które się z iey dawnemi tykami granicami, a Fricktal przedziela część Szwyjcarod Francji. O żądaniu tym nie wspominali procz tego nigdy ministrowie Francuzcy, a nawet w swego nocie d. 2. Ventos (d. 20. grudnia) wyraźnie powiedzieli, iż pierwsza ta podstawa (Ren granicą) nie Francuzkiej rzeczypospolitey nie przyda, tylko to, co już posiada: *qui enfin ne laissant, à la republique que ce qu'elle possede, garantit encore la tranquillité future*

de deux etats. Ponieważ deputacyi nigdy przez myśl nie przeszło, żeby ustąpienia nie zajętego wojskiem kraju z Francuskiej strony żądano, nie może przeto na nowo to pozwolić żądanie. Z resztą wiele iey wnioskow, propozycyi i zapytań, a mianowicie w notach d. 3 marca, d. 18 maja i d. 9 lipca zostało w ostatniej nocy d. 1 Thermidor, (19 lipca) pełnomocnych ministrów Francuzkich znowu całkiem zamilczane; lecz deputacya przekonana będąc zawsze, iż bez rozebrania wspomnianych tam przedmiotów, zupełne porozumienie między obiema narodami nastąpić nie może, musi tedy powtórnie o dokładną i prędką odpowiedź na wszystkie te punkta upraszać.

Z Londynu d. 10. Sierpnia.

Od floty admirała Nelson nie przyszedł jeszcze żaden urzędowy rapport. (Rozpuszczona w Cuxhaven pogłoska o zdobyciu 9 liniowych okrętów jest więc zmyślona.)

Wczoray nadeszła telegrafem wiadomość, iż drugą transportową flotę z wojennemi potrzebami, płynącą pod okryciem Szwedzkiej fregaty do Francyi, do Dunow przyprowadzono. Kapitan Lawford wysłany nie dawno był do wyszukania oney.

Admiralicya odebrawszy wiadomość, iż 7 Francuzkich fregat gotowych do wysścia pod żagle przed Hawr stoi, posłała zaraz do Portsmouth rozkaz, żeby admirał Parker jeszcze tam 4 fregaty postął dla blokowania tego portu.

Flotta admirała Nelson na śródziemnym morzu składa się z 13 liniowych okrętów od 74 armat, a jeden od 50. Przy-

tym ma 6 do 7 fregat i kilka mniejszych okrętów wojennych.

Dnia 5 t. m. przybył do Dunow Angielski okręt, który d. 14 czerwca z Smierny wyszedł. Dnia 16 napotkał przy kanale Scio Turecką eskadrę od 3 liniowych okrętów i 5 fregat. Dnia 24 natrafił na galar, który w Francuzkich mundurach officerow wioził, ale mu uciekł. Dnia 29 słyszał kapitan tego okrętu, będąc około 30 mil od kapu Pesaro przy Sycylii oddalony, przez pół godziny tęgą kanonadę. Dnia 30 zabrał 3 małe Maltańskie okręty, których maytkowie odstąpili i Francuzką już były zawdziężyły banderę. Szły one do Sycylii i wiozły próżne beczki. Dnia 3 lipca dowiedział się, że 4 fregaty Francuzkie z Malty popłynęły z Tureckimi ięncami do Tunis. O flocie Nelsona nie się nie mógł dowiedzieć.

Zdobyte na fregacie Sensible Maltańskie trofea i piękna armatka, którą z tamtąd wieziono, zostały przeszłego wtorku z Portsmouth do admiralicyi przewiezione. Znalezione na tej fregacie srebra mają być stopione.

Francuzki Bryg l'Aventure od 16 armat, który po twardej bitwie, przy twierdzy Isle de Bas, od Angielskich łodzi po utraceniu 16 ludzi do poddania się przymuszony był, został do Plimut przyprowadzony.

Od eskadry naszej około wyspy Francuskiej krążącej mamy listy do dnia 14 marca, ale nic nie donoszą, żeby się tam Francuzi uzbroiali.

7 Bombay donoszą pod d. 17 kwietnia, że mają wiadomości z Batawii, że tamtejszy rząd bardzo się krząta, aby

tamtejszy garnizon w iak najlepszym stanie obrony był postawiony. Dawne przeskody handlowe są zupełnie uprzątnione, ale dla trwającej jeszcze wojny, nie można z nowych urządzeń korzystać. Wszystko pragnie pokoju. W pięknym tym mieście wiele poczyniono polepszeń i wiele osuszono bagnisk. Przez dwa lata zły był urodzaj cukru. Hollenderskie okręty leżące długo w porcie Batawii pogniły lub ich robaki stoczyły: niektóre przedane Chińczykom, a 5 do 6 spalono na brzegach.

Flotta z Jamayki mająca około 200 żagli przy której znajduje się 20 Amerykańskich okrętów, podszyciwa się pod ten konwój, jest w drodze do Anglii. Amerykanie okazali wdzięczność swoją, za protegowanie przez nasz rząd ich okrętów. Kapitanowi Pildar który przyprowadził ich wiosenną handlową flotę darowali kupcy w Bostonie sztukę srebra wartą 100 gwineów.

Na ostatniej audyencji oddał królowi tutejszy Rosyjski poseł listę posłkowej Rosyjskiej floty.

Plantownicy Jamayki przełożyli rządowi naszemu konieczność, aby garnizon w Mole i Jeremie powiększył i oby dwa te ważne miejsca pod komendę lorda Balcaras rządcy Jamayki, oddał. Jenerał Maitland powraca już do Anglii, a jenerał Knox idzie mu w 1000 ludzi na pomoc.

Niedawno zrobiono tu wynalazek, który dla żeglugi naysymyślniejsze obciucie korzyści. Ten składa się z kompasu i zrobionej w nim szerokości, w której magnetyczna wilgoć tak podzielona i ograniczona będzie, że we wszystkich częściach ziemi

zawsze na południku leżeć będzie. Drugi instrument okazuje z podobnego podzielenia wilgoci powszechną szerokość we wszystkich roku porach i powietrzu wpeł minuty jednego gradusu.

Listy z Baltimor donoszą pod d. 9 lipca, że jenerał Washington za kilka dni jest tam oczekiwany dla obięcia komendy nad Amerykańską armią. — P. Pitt dla wypoczynku bawi się jeszcze dotąd w towarzystwie zaufanych przyjaciół w zamku Walner, i zdrowie jego znacznie się polepszyło.

Znaczoj cudzoziemiec i kapelusznik w Carco, prowincyi Piccadilly, odebrał rozkaz opuszczenia królestwa. Dumourier wczasie bytności swojej w Anglii mieszkał uniego. — Nieiaki Citto, Niemiec został w Dover arestowany i do Londynu przyprowadzony. W niedzielę rozmawiał się Hugo z jenerałem Baraguey d'Hilliers, który teraz z swoją żoną do Francyi odpłynął.

Z Paryża d. 10. Sierpnia.

Względem floty jenerała Buonapartego zawsze iedna panuje niepewność. Pokazują tu prawda list z Beaucatre, w którym stoi: że Buonaparte 3 liniowe okręty i 2 fregaty Angielskie zabrał, i drugi list z Kadyx. w którym donoszą, że przybyły dwa okręty od floty admirała Nelson do Gibraltaru, które były od floty Francuzkiej pod admirałem Brueys bardzo uszkodzone; lecz wszystkie pogłoski są niepewne, a rząd nic dotąd o flocie Buonapartego nie donosi.

Jenerał Baraguey d'Hilliers, zabrany przez Anglików na fregacie la Sensible, powrócił z obiema swemi adiutantami na słowo honoru, że nie będą przeciw Angli-

kom służyć, poki formalnie wymienione mi nie będą, z Anglii do Paryża. — Dziś, albo jutro wyjeżdża generał Brune do Włoskiej armii nazad. Nie sprawdziło się, żeby miał ministrem wojennym zostać.

Z Rasztad przybył tu nadzwyczajny kuryer. Dyrektoryat miał w nocy sejsyą i ten kuryer został potym z depeszami do naszych ministrów w Rasztad odesłany. — Od Angielskiej armii wielu jeszcze wojskom rozkazano pójść nad Ren.

"Dwór Pruski, mówią tutejsze pisma, jest zupełnie rezolwowany zostać przy swoim systemacie, nie mieszając się do wojny, jeżeliby znowu wybuchnąć miała, i dla tego wszystkie czynione mu żądania inąd propozycje odrzucił."

Z wyspy Francuskiej miały tu przeciwnie nadeść wiadomości. Słychać, że część jedna mieszkańców jest skłonna do poddania się Anglikom. lecz rozpuszczona już dawniej w Londynie ta wiadomość potrzebuje jeszcze potwierdzenia. — Bywszy nasz w Madrycie ambasador Truguet, spodziewany jest za kilka dni w Paryżu.

Zdrowie dyrektora Rewbell polepsza się. Kilka dni przepędził w swej wiosce Arcueil, żąd do wód do Plombieres pojechał. Inni przydają, że podróż jego z politycznych spożyła się widoków.

O pokoju z Rzeszą nie ma wątpliwości, że szczęśliwie do skutku przyjdzie. — Generał Belaire będzie pod generałem Brune we Włoszech kommanderował. — Generał Championet będzie przednią strażą armii Mogunckiej kommanderował.

Poultier mówi: "Gdy się Angielska flotta przy Melsynie w Sycylii pokazała, tamtejsi mieszkańcy największą okazy-

wali radość, wołając: Niech żyje Jerzy! Niech żyją oswobodziciele Włoch! i przeciwnie będącym tam Francuzom różnych się dopuścili przykrości. Konsul nasz w Melsynie żądał z tego powodu natychmiast paszportu do wyjazdu; ale gdy się nad skutkami z jego wyjazdu zastanowiono, uproszono go, że się pozostawi.

W tych dniach połączono tu wiele młodzieży w pałacu równości i innych kawiarniach, którzy do rekwizycji należą i muszą się zaraz do armiów udać. Minister nasz w Rasztad obywatel Robert znajduje się teraz w Paryżu. — Sekretarz legacji Francuskiej, obywatel David powrócił nazad do Medyolanu.

Dziś obchodzą tu w opisanym już sposobie uroczystość d. 10 sierpnia. — Obywatel Arnaud, który się na fregacie Sensible znajdował, powrócił także do Paryża.

Anglia, Austria i Rosya, mówią tutejsze pisma, zdają się co raz ściślej z sobą łączyć, dla czego z naszej strony na każde zdarzenie jesteśmy w gotowości. W przypadku nowej wojny zdać się, iż Rzesza nie należałaby do niej.

Bywszy hrabia Rochecotte, który w Wandzie jako generał lejtnant Ludwika XVIII służył, został na śmierć skazany i d. 8 t. m. stracony. Prawdziwego imienia swego nie chciał aż do samego końca odkryć, nazwał się Ludwik Namery, &c. Wspomniany Rochecotte był o emigracyą i o zaboystwo d. 11 thermidor 1. sędziogo i 5 innych osób, obwiniony.

Czytamy teraz obszerny raport o bitwie między okrętem Lodi, na którym się Tallien znajdował i Angielskim 1° Aigle. Lodi wypłynął d. 4 lipca z Liwor-

na. O godzinie 9 i 3 kwadransach w wie-
czor zbliżył się Angielski bryg l'Aigle ku
niemu i wołano na niego, iakiego narodu
ten okręt jest: "Narodu morza," odpo-
wiedziano, i zaraz rozpoczął się tegi o-
gień. Anglicy usiłowali po 2 razy wsko-
czyć na Lodi, ale ogień Francuzki odparł
ich. Francuzi usiłowali równie na Angiel-
ski wskoczyć, ale za tegi był ogień. Bi-
twa trwała aż do godziny 2 po pół nocy,
i Anglicy utraciwszy masety ledwie się u-
cieczką uratowali. Nieprzyjacielski okręt
z Angielską banderą wpadł Francuzom w
ręce. Kapitan okrętu Lodi Sennequier był
raniony.

Przeciw woźnicom prędko po ulicach
jeżdżącym, przez co wiele nieszczęścia
popelniaia, ma być iak nayostrzezy po-
stępowane.

Rzeczpospolita Łukajska w krytycz-
nych swoich okolicznościach, wysłała ie-
dnego Korsykana imieniem Arena, iako
pełnomocnika do Paryża. Słychać, że
miister Toskański margrabia Manfredini
jedzie do Paryża.

Dwie trzecie części Gryzonow oświad-
czyły się za przyięciem konstytucyi Hel-
weckiej, a trzecia część Austrii sprzyia-
ia, chce dawną swoją konstytucyą u-
trzymać.

W departamencie Charante poczynił
grad w 60 okolicach wielkie szkody.

Kommissarz Menard w Tulonie, zo-
stał na kommissarza Marynarki iak mowią
do Malty mianowany, gdzie już garnizon
n. sz na 3 miesiące w żywność jest opa-
trzony. — Aresztowani tu bankierowie St.
Michel zostali teraz uwolnieni.

Na sefsyirady 500 d. 6 rzekł Chabert: Nie
przeciw się propozycji pozwolenia mini-

strawi wojny 262 m. 581.902 l. które uznano
za potrzebne do zastąpienia kosztów no-
wey kampanii, dla postawienia dyrekto-
ryatu wstanie upokorzenia na nowo na-
szych nieprzyjaciół, jeżeli się znowu na
placu boiu pokażą; lecz czas już zakoń-
czyć sromotne łakomstwo i trwonienie li-
werantów. Francuz musi nakoniec wie-
dzieć, na co się iego składki obracają.
Kontrakty, które robią się gorszące albo
zmyślane. Główni liweranci biorą pienia-
dze, a nie woysku nie dają. Korpusa nie
odbierają sukien, ani botów, &c. Często
zbywa żołnierzom wołności na sukniach,
koszulach, trzewikach. Owsy! a owi lu-
dzie, liweranci, oburzający prowadzą
zbytek. Nie, nie ścierpiemy więcej liwe-
rantów, którzy pieniądze biorą, aniczego
nie dostawiają. Wszystkie liwerantów kon-
trakty muszą być ogłoszone i publicznie
poprzybitane. Żądam, aby kommissya
wyznaczona była, do przyniesienia środ-
ków, dla położenia końca zdzierstwom te-
rażniejszych liwerantów. „Uchwalono.
— Na propozycyą deputowanego Joubert
postanowiła zaraz też rada: 1 Armia bę-
dzie na rok 7 wstanie wojny utrzymywa-
na, i 2 na utrzymanie oney wyznacza się
262 mill. 581.902 liw.

Na rzeczy wielu osób i papiery, któ-
re są o trwonienie publicznego majątku
posądzone ma być pieczęć przyłożo-
na.

Przedwczorem zdawał Bailleul w ra-
dzie 500 obszerny rapport o stanie nasze-
go skarbu i o przyczynach iego niedostatku:
„Koszta wolenne, rzekł, które zaraz mu-
szą być dostawione, sprawują ten nie-
dostatek, ponieważ kontrybucye zwyczaj-
ne niedochożą tak prędko. Zdrugiej stro-

ny brak publicznego kredytu, przeszkadza bardzo wzrostowi skarbu, i kredyt ten naybardziej się przez niepłacenie wierzycielow kraju osłabia. Jak tylko publicznego nie ma zaufania, następuje wielka prowizya. Dobry systema pożyczki byłoby użyteczne. Niemieemy za tym wszyscy innego celu (mowi na końcu) nad polepszenie skarbu. Słowa te muszą byc w tej sali, rownie jak w naszych sercach głęboko wyryte, &c. "Na drugi dzień wnoszą Baillleul, aby dozrywca i pensye regularnie wypłacać i przychody kraju przyzwolicie zabezpieczyć.

Villers wyrachował wczoray w radzie 500, że do przychodu 600 mill. na ten rok, następujące się przyłożyły tacy: Podatek gruntowy 210 mill. osobisty i zbytkowy podatek 30, rejestrowanie 80, stempel 30, Hipoteki 10, patenta 20, cła 20, listowa poczta 20, opłaty drog 30, saliny 30 tabaka 10, lottery 10, lasy narodowe 20, kontrybucye wzdobytych krajach 10 &c.

Z Florencyi d. 30. Lipca.

Dotąd nie mamy pewnych wiadomości o flocie Tulońskiej. Jedni mowią, że weszła na Archipelag Turecki zmierzając ku Konstantynopolowi, drudzy, iż przedsięwzięła podroz do Alexandryi przechodząc przez stronę południową Kandyi, inni nakoniec, że udała się północną stroną Kandyi zmierzając ku wyspom Rhodes i Cypryi dla wylądowania w Syryi. — Pewne o iey podroży rapporta dochodzą tylko do d. 22 czerwca i na ten czas znajdowała się o mil 50 na wschod od wyspy Kandyi.

Z Frankfurtu d. 13. Sierpnia.

Ostatnie z Włoch odebrane listy żądanych nie mieszczą w sobie wiadomości o flocie Tulońskiej, tudzież admirała Nelson. Ta przedłużona niepewność połączo-

na z niezgodnością i ciemnością doniesień od niejakiego czasu, wnosć każe, że Buonaparte przedsięwziął podroz swoją prostą do Egiptu. W rzeczy samey gdyby był wszedł na Archipelag, czyli to dla udania się na brzegi wschodnie Morza, czyli też dostania się do cieśniny Dardanellow, mielibyśmy już byli pewne doniesienia o podroży iego floty. Mniemając nawet, że popłynął do Syryi dla dostania się do Alexandrette albo Smierny, moglibyśmy już odebrać o tym wiadomość. W każdym zaś przypadku niebawnie musimy się o tym dowiedzieć i jak jeden dziennikarz Paryzki uważa, że podobno z Konstantynopola nappierwsze o tym odbierzemy doniesienia. W dniach 8 oczekujemy ztamtąd listow od dnia 15 aż do 25 lipca.

Z Moguncyi d. 8. Sierpnia.

Poruszenia woysk ciągle trwają i bez przykładna usilność w nich postrzegac się daie; ze wszystkich stron zbierają się woyska i zgromadzają do Wetterawii; upewniają, że woyska formujące kordon nad Niddą 60 tysięcy ludzi wynosić będą pomiędzy któremi będzie 16 regimentow jazdy. Zgromadzenie woysk formujące się od strony Kel będzie nie mniej znaczne.

Pozawczoray odprawiła się rada wojenna w Bingen, przed którą jenerał Merlin i wielu officyerow stawionych było; są oni oskarżeni, iż dozwolili opatrzyć się w żywność fortecy Ehrenbreitstein. Nie wiadomo iaki w sprawie tej wydała wyrok.

Jenerał Championnet przybył tu wczoray w wieczor od armii Angielskiej; ma on iak mowią, obić komendę przedniej straży.

D O D A T E K

D O N° 69.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W E SRZODĘ DNIA 29 SIERPNIA 1798.

Z Brynu d. 18. Sierpnia.

W dzień 15 sierpnia bywa tu co rek obchodzona rocznica oswobodzenia tego miasta w roku 1645 od oblężenia Szwedów. W dzień ten owego roku uczynili Szwedzi pod jenerałem Torstensohn, łącząc z korpusem od 10,000 Siedmiogrodzanów, po 7 tygodniowym oblężeniu, ostateczne natężenie do opanowania tego miasta i fortecy Spielberg, które pod rozkazami walecznego pułkownika hrabiego Souches od żołnierzy i mieszczan bronić były. Torstensohn, którego sława pod murami Brynu niknąć zaczęła, przypuścił w dzień tym w 6 miejscach do miasta i fortecy szturm; ale ile attak był tegi i natarczywy, tyle obrona żywa. Ze wszystkich stron był nieprzyjaciół z znaczną stratą odparty i pobity. Przez mężną tę i waleczną obronę, w której się mieszkańcy Brynu szczególniey dystyngowali, został los Brynu w tym dniu zadecydowany, i Torstensohn, który 10,000 ludzi utracił, musiał po 8 tygodniach oblężenia Brynu (d. 23 sierpnia) odstąpić. Roku teraźniejszego była uroczystość ta przytomnością pie-

szego mieszczan korpusu przyozdobiona, które podczas wotywy (w kościele S. Jakób) przy grobie walecznego pułkownika Souches, którego w kościele tym kłęząca statua w całej wielkości z brązu stoi, paradując część popiołom jego oddawały. Z wałów fortecy dawano podług zwyczajn z armat ognia.

Z Lipska d. 16. Sierpnia.

Rozgłaszają tu za pewną wiadomość, która z Konstantynopola miała nadejść, że admirał Nelson na dniu 28 lipca przybył do Alexandryi w Egypcie nie napotkawszy nigdzie floty Francuzkiej.

Z Szwaycaryi d. 24. Sierpnia.

Giało prawodawcze Helweckie na swoich ostatnich sejsjach postanowiło, że Stolica najwyższych władz Helwecyi do miasta Lucerne przeniesiona będzie.

W okolicach Berna założono oboz od 5 do 6 tysięcy woyska Francuzkiego.

Z Frankfurtu d. 7. Sierpnia.

Nie jest rzeczą niepodobną, iż Buonaparte w Grecyi wylądnie. Z Saloniki ma ten wodz tyle drogi do Konstantynopola, ile do Pasman Oglu do Widynau. Ja

żeli przedsięwzięcie pierwszą drogę, na owczas flotta jego będzie iść za nim od odnogi Salonickiej, aż do Megaryfsa, jeżeli drugą, na owczas może przejść do Macedonii przez Pangajskie i Skardyjskie góry do Zefi. W obu tych drogach żadna twierdza nie jest mu na przeszkodzie, i w jego mocy zależeć będzie, Moreę, Liwadyą, Tefsalią i Macedonią wraz z innemi wyspami Archipelagu przemienić w Rzeczpospolitą Grecką.

Obywatel Caillard bywszy minister Rzeczypospolitej Francuzkiej w Berlinie, przybył tu dnia wczorayszego wieczorem. Dziś wyjechał z tąd do Moguncyi. — Listy od granic Tureckich pisane, nie donoszą o żadnych nowych około Widynu zdarzeniach. Zastanawiają się tylko nad

spokojnością umysłu Pasman Oglu, który jak zapewniają nie ma więcej nad 15 tysięcy wojska, gdy tym czasem siły W. Sultana składają się z stu tysięcy ludzi pod kommandą znanego z swoich talentów wodza, w którym wiek podeszły nie ugasił tego wojennego zapалу, z jakim w tak ważnych okolicznościach na naynebezpieczniejsze podawał się razy. To tak przeciwne rzeczy przystosowanie każe się domyslać, iż jest jakaś ukryta przyczyna, która z iedney strony potęgę Turecką utrzyma w niemocy, z drugiej nadaie Pasman Oglu i jego stronnikom rzadkie mężstwo, wsparte na gruntowniejszych nadziejach, jakie mieć mogą pospolici buntownicy.

DONIESIENIA.

C. K. sądy szlacheckie Krak: zachodney Galicyi oznajmują edyktem niaiejszym Xięciu Macielowi Radziwiłowi, iż wielcebn. X. Józef Gawdzicki kanonik Infantzki Proboszcz Sztydlowa utychże C. K. sądów o zapłaceniu 470 cz. zł. na niego załobę podał, i o pomoc sądową, ile sprawiedliwość wymaga, doprasza się.

Gdy zaś sądy te niemając wiadomości jego mieszkania, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje, iemu patrona tuteyszego Walentego Ostawskiego z jego szkodą i kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocząć się i ukończony będzie; przeto on Edyktem niaiejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym sam się stawił, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu, tych środków prawa używał, które do własnej obrony za najskuteczniejsze osądzi, gdyż w przeciwnym razie niedogodność z zwłoki wyniknąć mogącą samby sobie przypisać musiał. Tak bowiem C. K. prawa stanowią.

Józef de Nikorowicz.

Pickarski.

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. sądów szlach: Krak: zachod: Galicyi
Dnia 4 Lipca 1793 roku.

Ascher.

Z Ces. Krol pełnomocney Kommissyi zadworney Galicyi zachodniej.
Względem obsadzenia urzędu drugiego gubernialnego translatora w Galicyi wschodniej

Ponieważ przez promocyą gubernialnego translatora wschodniej Galicyi Chydrzewickowskiego, a przesunięciem się Błażeńskiego na pierwszego gubernialnego translatora drugie z rocznym solarium 400 zł. rya. połączone miejsce translatora tamże za-

wakowało, a najwyższemu kancelaryi nadwornej dekretem d. 28. czerwca dla ogłoszenia tegoż miejsca zbieg exkminowy w tym kraju także rozpisano przeto ogłasza się niniejszym, że tenże konkurs exkminowy na 1. września t. r. wyznaczony. Kompetenci warowne zaświadczenia swego dobrego i obyczajnego charakteru złożyć mają, w niemieckim i polskim języku doskonale biegłymi być muszą, i że poprzednie o wspomniany urząd do tejże komisji zadwornej porządne prośby podać i na koniec przed 1. września u tutejszego Dyrektora expedytu zgłosić się mają w Krakowie dnia 20. lipca 1798.

Jan Pinkas.

Na dniu 2 października t. r. będzie w Myślinieckiej C. K. cyrkularnej kancelaryi z rana o 9 godzinie przez publiczną Aukcyą od Makowskiej kameralnej prefektury pod zatrzymaniem dalszego wysokiego potwierdzenia 6000 garcy szynkowney wódki albo w całości od iednego Liwerantia, albo też stronami po 1000 garcy, iako okoliczności nuypożyteczniej pokażą od tego kupowano, który się za nuyniższą cenę liwerować podejmie.

Liwerowanie tego całego kwantum zaś nie na ieden raz, ale w pojedynczych ratach stawać się ma, które prefektura licytantom pod czas licytacji opowie.

Pierwsza wywołana być mająca cena iest 36 kr. Każdy do tego liwerowania phecć mający, ma za każde 1000 garcy 60 zł. ryń. a za wszystkie 6000 garcy 360 zł. ryń. iako vadium przy licytacji gotowo złożyć, i oprócz tego, próbę tej do liwerowania umysłoney wódki z sobą przynieść.

Z C. K. Makowskiej kameralnej prefektury. W Makowie d. 15. Julii 1798.

Ernest Elsholtz.

Kortralor Vacat,

Misia Pisarz.

Dnia 2. października r. b. w Ces. Krol. Niepołomskiej Dyrekcyiney kancelaryi o godzinie dziewiętej z rana z tutejszego browaru młuto i gały, nuywięcej ofiarującemu na 3 po sobie następujące lata, to iest: od 1. listopada 1798. do 31. października 1801. roku zaarędowne przez publiczną licytacyą zostaną.

Fiskalna czyli pierwsza wywołania cena od każdego waru piwa wynosi 48 kr.

Do licytacji dążący ma się zastawem (vadum) 10 zł. ryń. wynoszącym zaopatrzyć, bez którego nikt do licytacji przypuszczonym nie będzie.

Z Urzędu Ces. Krol. Dyrekcyi kameralnych dobr. w Niepołomicach dnia 8. Sierpnia 1798.

Talski.

Dnia 3. września r. t. w Ces. Krol. Przeciszowskiej Prefektury kancelaryi o godzinie 9. z rana przez publiczną licytacyą użytek z folwarkowych krow, to iest: Przy Przeciszowskim folwarku znaydujących się 60 sztuk krow.

Przy Podolszu	detto	detto	30	--	detto
---------------	-------	-------	----	----	-------

Razem 90 sztuk krow.

wraz z browarnemi wywarami, i przyzwolonym krow wyżywieniem na dwa raki, to iest: od 1. listopada 1798. do ostatniego października 1800. roku nuywięcej ofiarującemu w arędę wypuszczone zostaną.

Fiskalna czyli pierwsza wywołania cena wynosi:

Przy Przeciszowskim folwarku od iedney krowy rocznie 6 zł. ryń.

Przy Podolszewskim	detto	detto	4	--	30 kr.
--------------------	-------	-------	---	----	--------

Licytanci mają się zacząć wspomnionego dnia 3. września r. t. z rana w Przeciszowie znaydować, i zastawem (vadum) 54 zł. ryń. wynoszącym (bez którego nikt do licytacji przypuszczonym nie będzie) zaopatrzyć się.

Z Urzędu Ces. Krol. Dyrekcyi kameralnej. w Niepołomicach dnia 10. Sierpnia 1798.

Talski.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniej Galicyi oznajmują Edyktem niniejszym Antonie z Sławskich i Tadeuszowi Olizarom małżonkom że Anna z Sławskich Chometowska u tychże C. K. sądów o oszacowanie dobr Dobranowice w cyrkule Krakowskim leżących na zaspokoienie sumy 10,000 zł. pol. z prowiatą, załobę na nich podała i o pomoc sądową ile sprawiedliwość wymaga dopraszała się.

A że sądy te, nie mając wiadomości gdzie oni mieszkają, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, onym Olizarom małżonkom tutejszego patrona Stanisława Zarzeckiego z ich szkodą i ich kosztem, zastępcą postanowili, z którym ten Proceśs rozpocznie się i ukończony będzie; przeto oni edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest dnia 20. Grudnia 1798. sami się stawili, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za najskuteczniejsze osądzą. W przeciwnym razie sobie by wypadki nie dogodne z zwłokl wynikać mogące przypisać musieli, gdyż tak C. K. prawa stanowią.

Z Rady C. K. sądów szl: Krakowskich zachodniej Galicyi d. 30. lipca 1798.

Pod niebytność Jaśnie Wielmożnego Prezesa.

Franciszek Borgiasz Pharski.

Kraufs.

Joz. de Cronenfels.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniej Galicyi wiadomo czynią wszystkim, którym o tem wiedzieć należy, co następuje:

Gdy z konsygnacyi tax resztujących pokazało się, iż trudność w odebraniu tax ztąd najbardziej pochodzi, ze strony podając prozby, cyrkulu i miejsca mieszkania w nich nie wyrażają. Przeto sądy C. K. szlacheckie w chęci usługi najwyższej za stosowne osądziły Protokółowi Exhibitorum zalecić: Ażeby ten każde pismo (które strona bez podpisu adwokata podaje, jeżeli w nim prócz cyrkulu nie jest wyrażone samo miejsce mieszkania, lub w Krakowie samym, numer domu i ulica) stronie podającej natychmiast oddał, i przyczynę nie przyjęcia oznajmił, żadnych innych pism nie przyjmując iak tylko w których stosownie do intymatu od Najwyższego trybunału pod dniem 1. sierpnia 1796. roku wydanego, miejsce mieszkania jest wyrażone. Co się stronom u tutejszych C. K. sądów szlacheckich pisma podawać mającym dla ściśłego zachowania do wiadomości podaje. Dną w Krakowie dnia 16. lipca 1798.

Pod niebytność Jaśnie Wielmożnego Prezesa.

Franciszek Borgiasz Piekarski.

Jos: Nob. a Cronenfels.

Jan Morak,

Z Rady C. K. sądów szlachec: Krakows: zachod: Galicyi.

Elsner.

Z Mocy dekretu sądu wysokiego szlacheckiego pod dniem 7 lipca 1798 roku Nro 5704. donosi się Publiczności iż rzeczy iako to srebra, cyna, szkło, suknie męskie, bielizna, pościel i od rzemieślnia naczynie po niegdy Michale Pisarzowskim w Krakowie na ulicy Sławkowskiej w kamienicy pod Nrem 405 przez licytacją więcej dającemu za gotowe pieniądze dnia 12 września roku 1798 o godzinie osmy sprzedane będą zaświadczam.

Andrzej Rottermund komornik sądowy Krak.